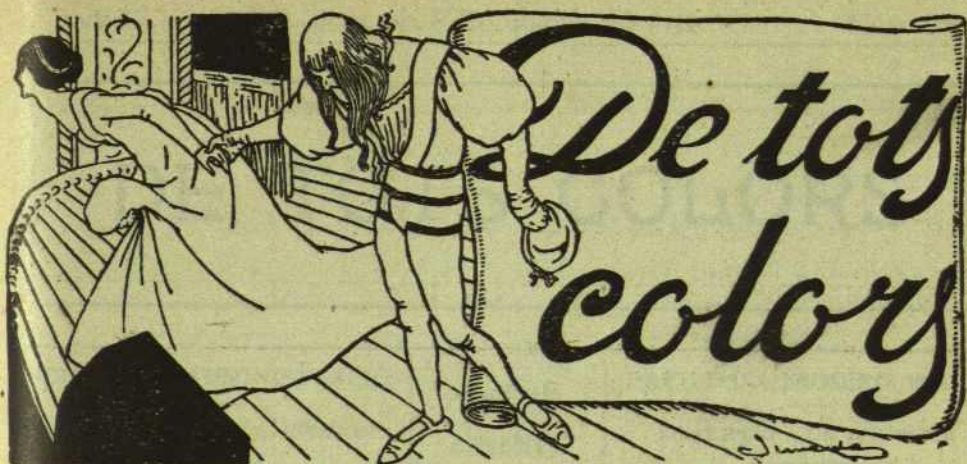

Joaquim Malats en 1900

Dibuix de'n Ramón Casas

DE TOTS COLORS

REDACCIÓ y ADMINISTRACIÓ

ALT DE SANT PERE, 17, INTERIOR
BARCELONASurt els
divendres

PREU D'UN NUMERO 15 CTS.

SUSCRIPCIÓ A UN TRIMESTRE
2 PESSETES

JOAQUIM MALATS

D'entre els nostres grans pianistes contemporanis quatre noms han sobressortit d'una manera esplendorosa: Albeniz, Vidiella, Granados y Malats.

D'aquets quatre artistes verament gloriosos dintre l'art pianistic de nostra terra, tan sols dos tenim lo goig de que restin vius: Vidiella y Granados.

El malaguanyat Isaac Albeniz, compositor y pianista de renom universal, conquerit mercés a son excepcional talent, ja fa quatre o cinq anys que reposa dintre la tomba, encar que'l seu recort perdurará eternamet entre nosaltres.

Més ara, per dissort, un altra tomba ha tornat a obrirse pera guardar eternament dintre seu el cos mort del gran Malats.

Pocs, molt pocs deuen esser els fills de la nostra Barcelona que no hagin gaudit del seu art sentintli interpretar de la manera qu'ell sabia ferho, amb son mecanisme portentós, amb sa dicció correcte y elegant y amb son domini complert, fill d'un llarc estudi y d'una clara inteligencia, algunes de les immortals creacions d'els genis clàssics, dels génis romàntics, junt amb les impresions pianistiques de'ls compositors de l'escola moderna, de quines execucions no pot de menys, tot ver aymant de la música seriosa, que guardarne un bell y inesborrable recort.

Mes, si ses soperbes interpretacions, si les ovacions que li han tributat sempre els publicis més intel·ligents d'Espanya y Europa no fossin prou pera consagrar el nom d'en

Malats, com el d'un dels pianistes contemporanis més eminents, bastaria el grandios triomf que obtingué a París en el any 1903 amb motiu d'esser guanyador del gran premi creat pel genial mestre-virtuós Lluís Diemer.

Vintidós foren els notables pianistes que's disputaren aytal gloriosa distinció, logrant el triomf el nostre Malats amb la perfecta execució de les següents obres, repartides en dugues sessions. En la primera, executà d'una manera personalíssima y al mateix temps insuperable *L'Apassionata* de Beethoven y els *Estudis Sinfònics* de Schumann; y en la segona y darrera sessió, una *Balada* de Chopin, la *Mazurca* núm. 3, el *Preludi en re bemol* y per ultim *La Campanella* de Liszt.

El jurat, compost de les més grans personalitats de l'art del piano y la composició, no solsament de Fransa sino també de l'extranger, com sont els renomats mestres Levignac, Chevillard, Saint-Saëns, Rosenthal, Pugno, A. de Greef, Dubois, Paderewski, Massenet, Planté y algú altre, otorgà per majoria el gran premi an el nostre Malats, tot y haventhi un contrincant tan terrible com el distingit pianista Llatzer Levi, qui lluità d'una manera titànica pera esserne el guanyador, y qui obtingué una menció honorífica.

Desde allavors el malaguanyat Malats go-sà d'un renom universal.

Son caracter franc y mancat per complert d'orgull, se guanyava facilmente les majors simpaties de tots els que tinguerem la sort de tractarlo. Son temperament constanment alegre, sont talent y la gran memoria de que estava dotat feya sempre agradosa la seva conversa animada y envollada d'atractius.

Mes are, darrerament feya un trist contrast sa conversa amb la d'altres temps, puig l'alegría l'havía abandonat per entrar en son lloc la tristesa més profunda, deguda a la greu malaltia que pausadament ha consumit les forces físiques d'aquét gran artista del piano, fins a portarlo a la tomba aont descansen ses despulles.

Sigui aquet petit article una fulla de llorer que nostra Revista dedica an el pobre Joaquím Malats, insigne artista a qui Catalunya llargament plorarà, recordant ses magistrals interpretacions, al mateix temps que li restarà eternament agraïda per lo molt qu'ha enaltit l'art musical de la terra Catalana.

JOSEP BAS

Tribut

de'ls mestres músics al eminent y malaguanyat pianista

Joaquim Malats

*Un artista del mèrit y sinceritat d'en Malats
no serà mai prou anyorat.*

A Nicolau

Amb la mort d'en Malats, Catalunya ha sofert una gran pèrdua. Dificilment tornarem a sentir les obres dels mestres del piano interpretades amb la força y brillantor que caracterisaven al plorat pianista.

Carles G. Vidiella

¡No puedo decir sinó que la muerte del amigo y del gran artista me ha afectado muy hondamente y desearía que estas cortas letras tuvieran la fuerza del sentimiento mio, por tan triste desaparición del que fué compañero de mis estudios; pobre Joaquín!

E. F. M. 27

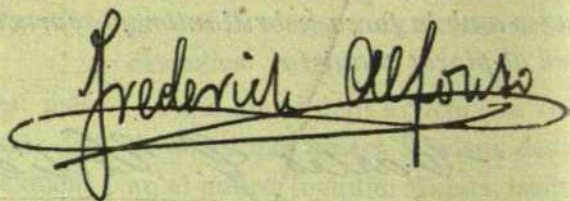
Al morir en Malats, Catalunya ha perdut un fill il·lustre; tots els qui aspiren a fer-se un nom en la carrera artística, un exemple magnífic, tal vegada únic, de constància, de tenacitat. Nosaltres havem perdut, ademés, un amic que per la seva sinceritat, serà inoblidable, insubstituïble!

J. Lamote de Grignon

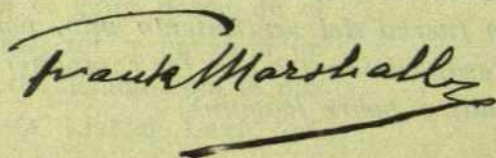
Record etern al gran artista! y al home, devant la seva mort, femli ofrena del més sublim dels pensaments; Pater noster...

Frederic Alfons

Ha mort en Malats, però el record d'ell no morirà ni amb nosaltres.

Frank Marshall

Un dels últims retratos de'n Malats

(Fot. Audouard)

a Isaac Albeniz

Fragment del *Valse - Caprice* ⁽¹⁾

J. Malats, Op. 16

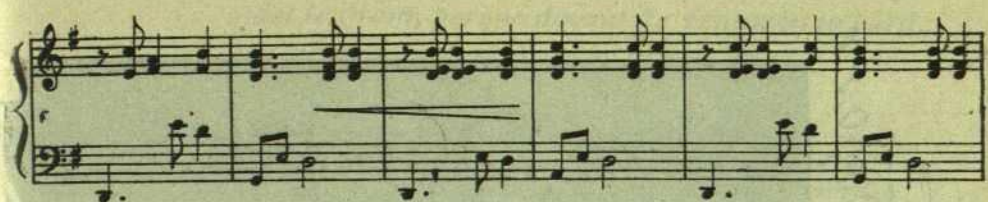
Allegro.

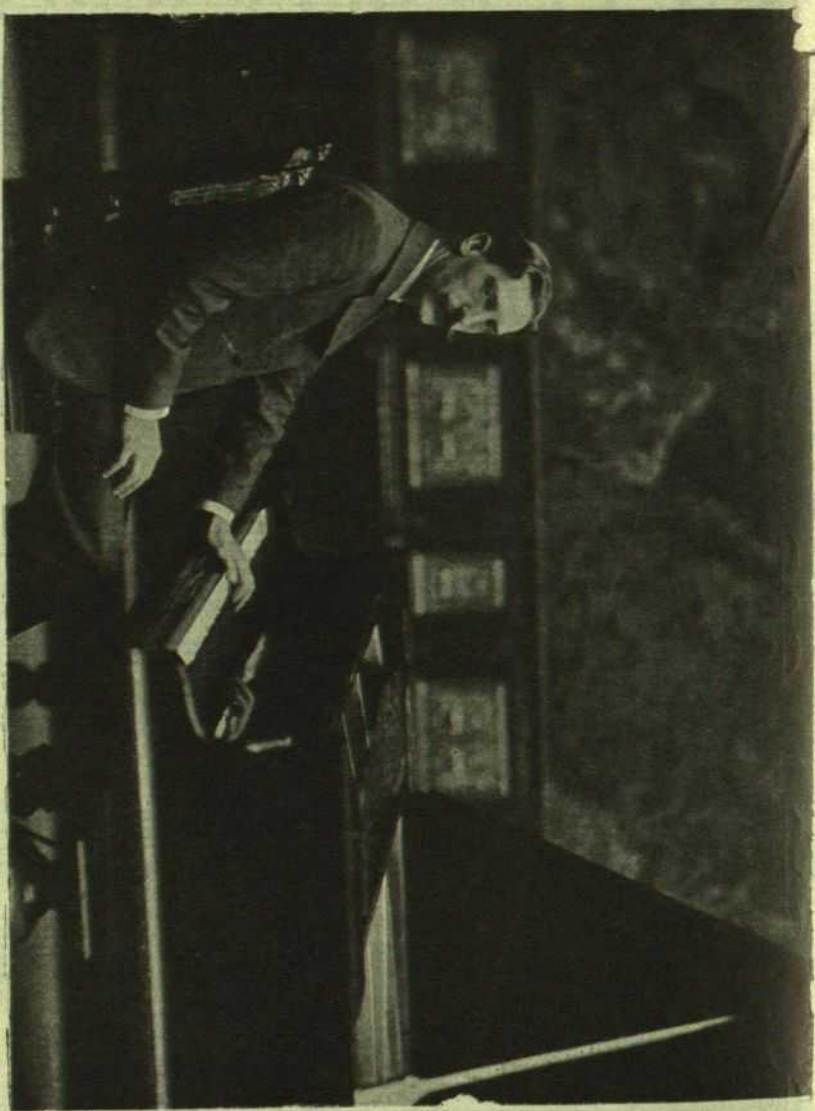
PIANO.

poco ritenuto.

a tempo di vals.

(1) Publicat per la Societat anònima Casa Dotesio, 1 y 3, Portal del Angel, Barcelona.

A. & O'Connell
son administrateur

Joseph Malley

2 Janvier 1912

*Pobra Malats! No fa pas molt temps que, un
jorn, me deia: no vulguis amistats amb artistes
del teu ram, perquè davant te rentaràn la cara,
y al darrera t'arrancaràn la pell.*

Maniano Perelli

*El premi Diemer y la interpretació de l'Iberia
d'en Albeniz, sont per mi les dues joies més pre-
huades de la corona artistica d'en Malats.*

*La primera constitueix sa propia glorifica-
ció. La segona, en cambi, representa a son pri-
vilegiat talent com a medi poderós pera conso-
lidar la gloria pòstuma del gran Albeniz.*

*Aquí, el sentiment d'amistat y companyerisme
sobrepujà de molt encare a la reputació ja mun-
dial del plorat concertista català.*

*J. Domènec de
Palau*

Malats, compositor

Aquest eximi artista que avui tant plorèm, per la pèrdua del home que tant ha enaltit la nostra terra amb ses brillants dots de pianista eminent, ha deixat un bell recort amb ses composicions, puig encar que aquestes no siguin molt nombroses faràn perdurar el nom d'aquest pianista genial que's digué Joaquim Malats.

El recort de la l'artista executant pausadament s'esborra amb el temps fins no deixar més que un molt petit record; més si el concertist es també compositor, a les hores no; ses obres fan reviure el nom del gran virtuos y les fa encar molt més estimables si aquestes retraten fidelment la personalitat, el temperament, l'esperit y el modo d'esser de l'artista, puig d'aquest modo al gaudir de l'encís dels seus acords un recorda bellament l'esplendorosa brillantó de ses magistrals interpretacions, que tan gran renom li donaren per tots els indrets aont profesaven una bella devoció y un amor gran y sincer pera l'art diví de la musica.

El fragment de l'obra pera piano: *Valse caprice*, que tenim el goig de publicar en aquest nombre, dona una petita idea d'aquesta composició plena de dificultats per un gran mecanisme, però d'estil molt seriós, que fa recordar els procediments empleats pels grans mestres del romanticisme, encar que envolcallats d'una gran modernitat.

Aquesta es una de les composicions, degudes a son talent, per la qual en Malats profesava més carinyo, y al meteix temps, sent també una de ses darreres obres, no hem dubtat en donarli per aquests motius la preferencia per sobre de totes les altres.

Heus aquí la llista de les seves composicions publicades.

DEUXIEME MAZURCA; NAPOLI *barcarola*; BABILLAGE *capricho*; LA MORENA CUBANA; IMPRESIONES DE ESPAÑA (*suite de orquesta*) I *Danza*, II *Serenata*; CAPRICCI; CANTO DE AMOR *melodie*.

SCHERZO

Caricatura del eximi concertista, original
d'en Romà Bonet (Bon)

D'en Malats

No entraré a parlar del gran pianista baix el punt de vista artístic ni tècnic, puig plomes més autoritzades que la meua ho han fet sens dubte amb més força d'expressió y més galanura d'estil.

Me limitaré tant sols a posar de manifest la seva força de voluntat i son caràcter, amb el fet següent:

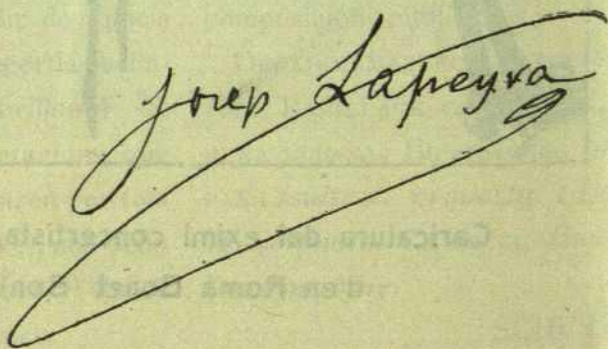
Fa cosa d'uns vinticinco ó vintisis anys, sortia jo de ma casa del carrer de Basea dirigintme a la església de santa Agna pera donar lliçó d'armonia amb el celebre organista-compositor l'eminent Anselm Barba, quant de sopte, se'm presentá devant en Malats, tot esverat, portant una maleta a la mà y fent signes de despedida a un balcó del mateix carrer de Basea.

Naturalment, el primer moviment meu va esser de sorpresa, y al preguntarli jo aont anava, em va contestar rapidament, y com si tingués por de que li escapés el tren «Me'n vaig a Paris a ser un gran pianista o a pegarme un tiro.» (Paraules textuales.)

Es clar que tots els qui sapiguen aixó, trobarán que'l gran artista va complir la seva paraula dada amb molta fermesa y molt entusiasme.

Si ell hagués viscut, no tinc cap mena de dubte que hauria sigut una de les primeres figures universals del piano.

Reposi en pau l'amic caríssim y eximi pianista y que resti vivent el seu recort en tots els indrets de la nostra estimada Catalunya.

A large, elegant handwritten signature in dark ink, reading 'Josep Lapeyra'. The signature is written in a cursive style with long, sweeping strokes, particularly in the 'L' and the final flourish.

¡Pobre Malats!

*Qui serà que no aixequi un clam al cel
al sobtarlo la nova de ta mort?
que no titlli a la Parca de crudel?...
Quin cor no endolarà semblant dissort?...
Fill il·lustre ets dels que's veuràn plorats...
pobre Malats!!*

*Si la Parca crudel sens pietat
se t'endú envers l'infernall lloc ombríu
ton nom restarà il·lustre; al cor gravat
l'univers el tindrà sempre amb foc viu.
Tu no ets del que han nascut pera oblidats
pobre Malats!...*

*Ombra del brau Alcides... al Avern
baixa prest y arrebaassel a la mort
com a la hermosa Alceste y serà etern
envers tu el nostre agraiment més fort,
sacrificis n'hauràs que't seràn grats...
Tornens doncs a la vida al gran Malats.*

JOSEP GUARDIOLA

NOVES

Amb el present número, donem als nostres llegidors i corresponent als nostres subscriptors, el plec V (16 planes) de la interessantíssima obra de Tolstoi

El mort en vida

Per esser aquest número extraordinari, sols hi encaixem 16 planes de folletí, com es costum en tals cassos. En el pròxim, donarem les cobertes de

La Dama de las Camelias

además del folletí corresponent, y repartirém als subscriptors l'esmentada obra, degudament enquadernada.

En el pròxim número farem una extensa ressenya del banquet que celebrarem el dilluns passat en el Mundial Palace, y en publicarem una fotografia.

Are, no obstant, no podem estarnos de dir que resultà una festa força esplèndida y alegre, de la que tots els que hi assistirem ne servarem un gratíssim y perdurable recort.

Se'ns comunica que l'autor de *El guardavía*, original del jove escriptor Andreu Camps y Sala, una de les obres guanyadores del concurs de diàlegs organitzat darrerament per la revista DE TOTS COLORS, se troba al llit malalt desde uns quants dies ensà.

De tot cor desitjem al amic un prompte restabliment, puig ja sab lo molt que se l'estima en aquesta casa.

En el pròxim número, nostre company Scherzo darà compte d'una manera extensa dels concerts qu'han tingut lloc aquests darrers dies en el Palau de la Música Catalana y en la Sala Granados.

En vista de l'èxit extraordinari obtingut pels eminents artistes Crickboom-Granados, y a petició de moltes persones que no pogue-

ren assolir entrada, s'ha organitzat un segon concert (repetició del primer) que tindrà lloc la tarda del dijous, a les cinc y mitja en punt.

L'Arcalce ha firmat el lliurament pel pago de la subvenció concedida per la publicació de les obres completes del malaguanyat poeta Maragall.

El R. P. Angel de Santi, S. J. president general de l'associació italiana Sta. Cecilia, ha dirigit una entusiasta comunicació al president de la Junta organitzadora del Congrés de Música sagrada, augurantli feliços y fecunds resultats.

El jove pintor en Puig Perucho ha efectuat una exposició d'obres seves en el Fanyans Català.

Una vegada més havem tingut ocasió de comprovar la seva exquisida delicadesa de visió y certa sentimentalitat en els temes descrits, no mancantli, però, seguretat y energia.

S'en poden esperar grans coses d'aquest jove pintor.

D. Lluís Reig, guanyador de una de les col·leccions sortejades en el Banquet del dilluns, ens ha participat que regalarà l'esmentada col·lecció a *Catalunya Nova*.

No cal dir com li aplaudim tan simpàtica idea.

Amb motiu de les festes del Pilar s'han celebrat nombrosos festetjos a Zaragoza.

El dia 21, la societat Bretoniana dongué un concert dirigit pel mestre Bretó y compost únicament d'obres seves. Les ovacions foren contínues.

De Tots Colors

Revista Literaria Teatral
REDACCIO Y ADMINISTRACIO

Alt de Sant Pere, 17, interior